

EMD-bulletin

– nytt fra menneskerettsdomstolen i Strasbourg

Nr. 3 År 2015 Dato 17. mars Utgiver Norsk senter for menneskerettigheter

I februar ble det avsagt en kategori 1-avgjørelse, mot Ukraina. Det ble ikke avsagt noen avgjørelser mot Norge i februar.

§ Article 6 – Right to a fair trial

1. *In the determination of his civil rights and obligations or of any criminal charge against him, everyone is entitled to a fair and public hearing within a reasonable time by an independent and impartial tribunal established by law. Judgment shall be pronounced publicly but the press and public may be excluded from all or part of the trial in the interests of morals, public order or national security in a democratic society, where the interests of juveniles or the protection of the private life of the parties so require, or to the extent strictly necessary in the opinion of the court in special circumstances where publicity would prejudice the interests of justice.*

2. *Everyone charged with a criminal offence shall be presumed innocent until proved guilty according to law.*

3. *Everyone charged with a criminal offence has the following minimum rights:*

- a. to be informed promptly, in a language which he understands and in detail, of the nature and cause of the accusation against him;*
- b. to have adequate time and facilities for the preparation of his defence;*
- c. to defend himself in person or through legal assistance of his own choosing or, if he has not a sufficient means to pay for legal assistance, to be given it free when the interests of justice so require;*
- d. to examine or have examined witnesses against him and to obtain the attendance and examination of witnesses on his behalf under the same conditions as witnesses against him;*
- e. to have the free assistance of an interpreter if he cannot understand or speak the language used in court.*

Kategori 1-avgjørelser fra EMD: Februar

BOCHAN V. UKRAINE (No. 2)

Date: 05/02/2015 **Application no.:** 22251/08

Articles: 6; 6-1; 35; 35-1; 41; 46; 46-1; 46-2

Norsk senter for menneskerettigheter

Redaktør Kjetil Mujezinović Larsen

Kompilasjon og redaksjonsassistent Berit Bye Rinnan

Kontakt & abonnement c.b.astруп@nchr.uio.no

Conclusion: Remainder inadmissible; Violation of Article 6 – Right to a fair trial (Article 6 – Civil proceedings Article 6-1 – Fair hearing); Non-pecuniary damage – award (Article 41 – Non-pecuniary damage Just satisfaction)

The case concerned the proceedings relating to Ms Bochan’s “appeal in the light of exceptional circumstances” based on the European Court of Human Rights’ judgment in her previous case about the unfairness of property proceedings (judgment of 3 May 2007). The Court found that because the Supreme Court had made a distorted presentation of its findings in the 2007 judgment, Ms Bochan had not been able to have her property claim examined in the light of these findings, in the framework of the cassation-type procedure provided for under Ukrainian law. The Court considered that it was competent to examine the new issue raised in Ms Bochan’s second case without encroaching on the prerogatives of Ukraine and the Committee of Ministers under Article 46 (Binding force and implementation of judgments). It also reiterated that, while it was for the Member States to decide how best to implement its judgments, the availability of procedures allowing a case to be revisited when a violation of Article 6 had been found was the best way to achieve restoration to the applicant’s original situation.

Norsk sammendrag på [Lovdata.no](http://lovdata.no)

Avgjørelser mot Norge: Februar

Det ble ikke avsagt noen avgjørelser mot Norge i februar.

+ Nyttige lenker

- Hudoc: EMDs database over egne avgjørelser
- Lovdata: EMD-sammendrag på norsk
- Informasjon om klage til EMD
- Norsk senter for menneskerettigheters EMK-sider
- Norsk senter for menneskerettigheters bibliotek
- EMD-bulletins internettsider

Månedens utvalgte: Bochan c. Ukraine (No. 2)

Fakta:

Klageren er en ukrainsk statsborger, som siden 1997 hadde hevdet eiendomsrett til et hus og tomten det stod på. Kravet på eiendomsretten var flere ganger oppe for nasjonale domstoler, og ble av Høyesterett til slutt besluttet overført til lavere domstoler med en annen stedlig jurisdiksjon enn tidligere domstoler. Kravet førte ikke frem.

I 2007 klagde klageren saken inn for Domstolen, og Domstolen avsa sin avgjørelse 3. mai 2007. Domstolen konstaterte krenkelse av artikkel 6(1) når det gjaldt hvordan klagerens sak hadde blitt overført av Høyesterett og på grunn av de nasjonale domstolenes mangelfulle begrunnelser, når disse to punktene ble sett i sammenheng og kumulativt.

I 2007 anket klageren saken inn som en «ekstraordinær anke» («*exceptional appeal*») til høyesterett, slik hun hadde adgang til etter ukrainsk lov. Høyesterett avviste anken i mars 2008, og høyesterett fant at den nasjonale avgjørelsen var riktig og velbegrunnet. Klageren anket avgjørelsen, noe som ble avvist.

Klageren klagde saken inn for Domstolen på nytt i 2008. Saken ble brakt inn for Domstolens storkammer etter at kammeret avstod jurisdiksjon til fordel for storkammeret.

Anførsler:

Klageren anførte at prosessen rundt hennes ekstraordinære anke krenket hennes rettigheter etter artikkel 6 og første protokoll artikkel 1. Klageren anførte at høyesterett ikke hadde tatt hensyn til Domstolens avgjørelse fra 3. mai 2007, og at den urettmessige behandlingen hun ble utsatt for av høyesterett utgjorde en ny krenkelse av bestemmelsene.

Staten imøtegikk klagerens anførsler.

Domstolens vurderinger:

Domstolen behandlet først om artikkel 46 hindret behandling av saken. Domstolen fant at noen av klagerens anførsler kunne forstås som en klage på manglende fullbyrdelse av dommen fra 2007, noe som lå utenfor Domstolens myndighet. Domstolen avviste derfor klagerens anførsler om unnlattelse av retting av den opprinnelige krenkelsen av artikkel 6. Domstolen fant at anførselen angående gjennomføringen av prosessen i 2008 utgjorde en ny klage. Domstolen konkluderte derfor med at den hadde myndighet til å behandle denne anførselen.

Domstolen vurderte videre om artikkel 6 kunne anvendes på prosessen rundt klagerens ekstraordinære anke. Domstolen fant at prosessen hadde vært avgjørende for klagerens borgerlige rettigheter og plikter, og at artikkel 6 derfor var anvendelig. Domstolen bemerket at det er opp til statene å vurdere hvordan de skal implementere Domstolens avgjørelser, men at muligheten til å gjenoppta saker når krenkelse av artikkel 6 har blitt fastslått er en viktig del av en slik implementering. Domstolen konkluderte med at det ikke var andre grunner til å avvise saken.

Domstolen vurderte deretter om prosessen rundt klagerens ekstraordinære anke utgjorde en krenkelse av artikkel 6(1). Domstolen bemerket at den ikke er en fjerdeinstans, og ikke skal bruke artikkel 6 til å overprøve de nasjonale domstolenes avgjørelser, med mindre de er vilkårlige eller åpenbart urimelige. Domstolen fant at i klagerens sak hadde høyesterett grovt fordreid Domstolens avgjørelse fra 2007. Domstolen bemerket at høyesteretts begrunnelse ikke kunne anses som en

Har du
kommentarer
eller spørsmål?
Send mail til:
c.b.astrup@nchr.io.no

rimelig tolkning av en juridisk tekst, men snarere som grovt vilkårlig («*grossly arbitrary*») eller fornektelse av rettferdighet («*denial of justice*»). Domstolen konkluderte derfor enstemmig med at klagerens rettigheter etter artikkel 6 hadde blitt krenket, som følge av den urettmessige behandlingen hun ble utsatt for.

Domstolen fant at det ikke var nødvendig å behandle anførselen om krenkelse av første protokoll artikkel 1, på grunn av konklusjonen angående artikkel 6.

*

*

*